

І чужому научайтесь,
Ового не чурайтеся...

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Нью-Йорку:
ВАРЧЕ 7-4125
УНСоюз: ВАРЧЕ 7-5337

РІК LXXII. Ч. 166. ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 9-го ВЕРЕСНЯ 1965 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 9, 1965 N. 166. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 8 вересня 1965 року

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ПІДТРИМАЛА ВЕТО ПРЕЗИДЕНТА В СПРАВІ ВІЙСЬКОВИХ БУДІВЕЛЬ 7-го вересня відкинула більшістю 320 до 19-ох голосів внесок республіканців, щоб перемогти вето Джансона. Після того Палата Комісія Військових Справ поправила деякі місця того законопроекту, проти якого виступив був 21-го серпня Президент тому, що він порушував права вищої влади. Палата більшістю всіх присутніх голосів 347 до 0 прийняла поправлений закон про військові будівлі, згідно з яким треба буде видати 1.700.000.000 дол на військові конструкції. Сподіваються, що Сенат погодиться на цей змінений закон без дебати. Конгресмен Мендел Ріверс заявив, що Палата не робить жадної проблеми з вето Президента, бо тут справа йде про безпеку країни.

СЕНАТОРИ ПРОТИ ОБМЕЖЕНЬ ПРИ ПРОДАЖІ ПШЕНИЦІ, бо це порушує закон про контроль експорту. Сенатори з стейтів, де управляють пшеницею, с проти того, що куплену пшеницю в ЗДА у 50 відсотках мають вивозити американські кораблі. Перевіз купленої зерна цими кораблями є дорожчий в порівнянні з транспортом чужими кораблями, тому СССР купує пшеницю в Канаді, де немає жодних обмежень щодо транспорту. Сенатори з різних стейтів домагаються скасування застереження щодо транспорту пшениці, бо тоді СССР та інші комуністичні держави могли б купувати пшеницю в ЗДА. Сенатор Стюарт Саймонгтон із Місури вніс резолюцію в цій справі в Комісії Закордонних Справ.

ДОМІНІКАНСЬКИЙ ТИМЧАСОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ СТАРАЄТЬСЯ ЗАМИРИТИ КРАЇНУ, в якій велася громадянська війна майже чотири місяці. Президент д-р Гектор Гарсія Годой склав свій кабінет, в якому сам займає становище міністра закордонних справ, яким він вже був за президентури д-ра Хуана Боша в 1963-му році. Тимчасовий уряд має відібрати зброю, яка є в руках цивільного населення, і число якої оцінюється на від 8.000 до 20.000. Місія Організації Американських Держав, в склад якої входить і посол ЗДА Теллі Беннет, залишається ще в Санто Домінго кілька днів, бо хоче бачити, як відбувається роззброєння цивільного населення.

ПЕРЕДШКІЛЬНЕ ВИХОВАННЯ НЕЗАМОЖНИХ ДІТЕЙ БУДЕ ПОСТІЙНОЮ ПРОГРАМОЮ, — заявив президент Джансон в присутності соток лікарів, психологів і вихователів, які зібралися на те, щоб оцінити щорічну пробу програму, згідно з якою 560.000 дітей незаможних батьків навчалися в 13.400 центрах в 2.500 місцевостях. Всі ці діти були в дошкільному віці. Ця програма відбувалася в зв'язку з урядовою акцією поборювання вбогості. Всі ствердили, що ці діти дуже багато скористалися з цього вакаційного навчання і тому президент Джансон вирішив продовжувати цю акцію впродовж шкільного року, щоб діти найбіднішого населення могли користатися з навчання в передшкільному віці.

ЧИСЛО ДОБРОВОЛЬЦІВ ЗНАЧНО ЗБІЛЬШИЛОСЯ, коли повідомлено про те, що збільшають число тих, яких покликають до армії. Число добровольців значно зросло в першій половині серпня, це значить в першому місяці після того, як президент Джансон повідомив про більш квати покликуваних до військової служби рекрутів. І так число добровольців, зголошених до морської піхоти, зросло в серпні на 20 відсотків в порівнянні з липнем, а число добровольців в армії зросло на 19 відсотків. Президент Джансон повідомив, що число рекрутів в серпні збільшилося вдвоє і становить 35.000.

У СВІТІ

ПАПА ПАВЛО VI промовляв в минулий понеділок до виштованих Північно-американської Колегії у Римі та, звернувши увагу, що вони мали нагоду стежити за працею Другого Ватиканського Собору, перестерігав перед надто радикальними реформами. Папа заявив, що на ті зміни у світі, які пропонуються нові розв'язки, але вони не завжди відповідають католицькому навчанню і принципам. Газети вважають, що Папа старіється прихитити вістра деяких пропозицій так званої ліберальної більшості на загальному Ватиканському (Вселенському) Соборі.

ЛОНДОНСЬКА ПОЛІЦІЯ ДІСТАЛА анонімову інформацію, що буде знищена могила „батька комунізму“ Карла Маркса. Карло Маркс, німецький жид, помер у Лондоні у 1883 р. на 64 році життя. Поліція дісно знайшла на могилі Маркса доморобну бомбу, яку фахівці унещідливали.

В СІРІЙ ПРИПШОВ ДО ВЛАДИ новий 17-членний уряд під головування генерала Аріфа Абделя Разаака. Його вважають за звеличання сирийського президента Гамала Абделя Нассера. Віце-прем'єром і міністром закордонних справ став колишній іракський посол в Британії, д-р Абдель Рахман Баазаз. Новий уряд приготував вибори, базою для яких мають стати висліди нового перепису населення.

НА 17-ЧЛЕННІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ РОЗБРОСІЛИ У ЖЕНЕВІ ПРИНЦІП ДО ЗУДАРУ між ЗДА і СССР: представник СССР Семйон Царанкін заявив, що він готов „легально“ підписати договір про заборону підземних атомних вибухів, але без ніякої міжнародної контрольної системи, на що Вільям Фостер відповів, що ЗДА вже раз за раз заводи на договори, оперуючи на вірі в добру волю контрагента, коли-то Совети зламали існуючий мораторій на атомні вибухи, підготували серію найбільших вибухів, що їх будь-яка держава перевела. В. Фостер відкинув план Царанкіна, ствердивши, що „пізасоби“ ведуть тільки до міжнародного недовіря і не створюють доброї атмосфери.

В СССР ОПРИЛЮДНЕНО 244-СТОРИНКОВУ КНИЖКУ з „географічними рапортами“, що охоплюють 30 промов, виголошених на ЦК компартії СССР з минулого березня, де обговорювалися в різних гріхах Нікиту Хрущова. М. І. перший секретар компартії УССР Петро Шелест кепкував за чванливого гасла Нікити, що СССР „здожене й переможе“ Америку у „продукції на голову“, коли тих часом „стояли довгі черги за хлібом“.

У ПАРЛАМЕНТАРНИХ ВИБОРАХ В ІЗРАЇЛІ ЗГОЛОСИЛИ своїх кандидатів 18 політичних партій. Першими десятима кандидатами керівної Мапай-партії є члени теперішнього уряду. Кол. прем'єр Давід Бен Гуріон очолює листу нової „Рафі“-партії, а другим на листі є живий письменник Ішар Смілянскі. Шойно на своєму місці тієї листи стоїть колишній головний командант ізраїльської армії, генерал Моше Даїн.

Вибори до Канадського Парляменту відбудуться 8-го листопада

Оттава. — 7-го вересня прем'єр Лестер Б. Пірсон розписав нові вибори до канадського Парляменту які мають відбутися 8-го листопада. Прем'єр Пірсон закликає канадський нарід дати поважну більшість урядовій Ліберальній партії, яка тепер не має більшості в Парляменті і здана на ласку малих партій, які кожної хвилини можуть повалити уряд та перервати його працю над розв'язкою важливих державних проблем. Ліберали вирішили відбутися вибори тепер, коли їх популярність в різних провінціях Канади збільшилася — тому, що недавно Канада продала більшу кількість пшениці

СССР, чим поліпшила економічне становище на прийнятний пірсу. Пірсон заявив у зверненні до народу: „Вірю, що канадський нарід хоче розв'язати великі проблеми; хоче здійснити ті завдання, що стоять перед ним; хоче продовжувати працю над розбудовою нової Канади“. Тому нарід підтримає теперішній уряд в Оттаві, який втілюється довір'ям в кожній частині країни. Ліберальна партія Пірсона має тепер коло 49 відсотків всіх голосів в Палаті Громад. Вони має підтримку в східній частині Канади. Тепер ця партія сподівається здобути більшу частину голосів і в різних провінціях на заході країни.

Гураган Бетсі пустошить Флориду

Маймі, Флорида. — Гураган Бетсі вчорішнього дня з сьомого на восьмого вересня зблизился до Флориди і почав її нищити зливним дощем та вітром, який віс зі швидкістю 81-ої милі на годину. Коли ж гураган увійшов на територію цього півострова то сила його вітру зросла до 140 милі на годину, і с загрожені місцевості, в надбережних місцевостях, бо люди втікали ці-вільними автоматами та знайшли приміщення в готелях і мотелях. Сподіваються, що напад від 5 до 10 палів дощу, і що можливе с торнадо, тому люди мусять бути дуже обережні цілий день в середу, коли гураган має перейти через цілий південний півострів. Перед тим гураган спустився Багамські острови впродовж 30-ох годин. Цей гураган часто зміняє свій напрям, тому можна сподіватися від нього несподіванки, бо важко передбачити, куди зверне т.с.я, спустившись Флориду.

електричні проводи. У Форті Лодердейлі вітер зі швидкістю 100 милі на годину нищив все, що зустрічав на дорозі. Висота хвиля при узбережжю становила 25 стій і вода залила всі нижчі місця на березі. Виставові шибби повисли. Урядовці Цивільної Оборони не можуть подати числа, скільки людей втекло з надбережних місцевостей, бо люди втікали ці-вільними автоматами та знайшли приміщення в готелях і мотелях. Сподіваються, що напад від 5 до 10 палів дощу, і що можливе с торнадо, тому люди мусять бути дуже обережні цілий день в середу, коли гураган має перейти через цілий південний півострів. Перед тим гураган спустився Багамські острови впродовж 30-ох годин. Цей гураган часто зміняє свій напрям, тому можна сподіватися від нього несподіванки, бо важко передбачити, куди зверне т.с.я, спустившись Флориду.

Українську ССР на Віденському Конгресі репрезентує тільки один історик, українську еміграцію — шість істориків

Відень. (О. Д.) — В 12-ому Міжнародному Конгресі Істориків, що його відкриття відбулося тут в неділю 29 серпня ц. р., бере участь як представник цілої понад 44-мільйонної Української ССР всього один-єдиний історик — якийсь Дубина, що його прізвища не знадус навіть Українська Радянська Енциклопедія. Українську еміграційну історичну науку репрезентують: д-р Іван Лисак-Рудницький із Філадельфії, д-р Богдан Осадчук-Кораб із Берліну, д-р Лев Білас із Гамбургу, проф. Панас Феденко з Мюнхена, проф. Ярослав Рудницький з Вінніпегу (Канада) та проф. Теодор Мацьків з Акроу (ЗДА).

Першу промову при відкритті Конгресу мав його президент проф. Енгель-Янош. Він висловив надію, що при всіх можливих дискусіях „дисонансах“ буде створена на Конгресі гармонія на високому науковому рівні. Після промов посади міста Марека та міністра освіти Піфля, слово взяв президент Австрійської Республіки Понас. Він зазначив, що Відень віддавна лежить на перехресті світової політики, що в 1815 році в Відні засідав Конгрес Держав, який завершив добу Наполеонових війн, Австрія, — казав Понас, — була першою державою агресії Гітлера в 1938 році. По війні Австрія, окупована до 1955 р. чотирма державами, досягнула свободи й незалежності без війни, мирним шляхом. Президент зазначив, що завдання Конгресу істориків у Відні с також у тому, щоб своїми працями помагають мирному співжиттю між народами.

Після президента мав доповідь проф. Лютський (Відень) про „Університети в Європі в добу війни“

Середньовіччя“. Віденський університет святкує цього року свій 600-літній ювілей. Це дає нагоду історикам з різних країн принести поздравлення Віденському університету: із Франції, Італії та Японії промовці привезли подарунки — свої наукові праці з нагоди ювілею Віденського університету. Як демонстрація приналежності до вільної культури Заходу були промови істориків з Болгарії, Польщі, Румунії, Чехо-Словаччини і Югославії. Кожна група істориків з цих „народних демократій“ привезла свої видання в дар Віденському університету з нагоди його ювілею. Історик Вольський в своїй доповіді висловив привіт від Краківського університету молодшому на один рік університету в Відні.

Слід відзначити численність делегації істориків із „народних демократій“. Натомість із Москви приїхало мало істориків: Губер, Поршнев, Новицький, Нечкіна і ще кілька. Нема нікого з Кавказу, Туркестану та з країн Балтійського і всього одні історик із Києва — Дубина.

Українські історики з України повинні були також привітати ювілей Віденського університету, що був „українська матер“ для багатьох „нарідів в давніх і нових часах. Згадав Івана Франка, проф. Івана Горбачевського, проф. Івана Пулюя та інших визначних науковців. Можна б було згадати, що в Україні за митрополита Петра Могили була відкрита висока школа в Києві, яка була на рівні західних університетів. Але Москва хоче обернути в „історичну націю“ і, ізолюючи сама від вільного світу, і нам хоче забрати дошки світ. Як говорить та давня приказка: „Москва в ликах ходить і всіх в ликах водить“.

У ТАНТ ВІДЛЕТІВ ДО ІНДІЇ І ПАКІСТАНУ, УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ ЩОБ ПРИПИНИТИ ВІЙНУ МІЖ НИМИ

Делегат Індії до Об'єднаних Націй П. С. Джага (зліва) та посол Пакистану Сід Амджад Алі обміняються гострими словами під час короткої сесії Ради Безпечки ООН, на якій вирішено вислати ген. секретаря ООН У Танта до Індії й Пакистану, як посередника в справі замирення.

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Танта відлетів в минулий вівторок 7-го ц. р. з Нью-Йорку до Пакистану й Індії, щоб знайти у безпосередніх розмовах з тамтешніми державними мужами платформу для проголошення перемир'я. Перед своїм відлетом він заявив, що здає собі справу з трудною і надзвичайно складною ситуацією, в якій обостороні пристрасті й обостороні становища надзвичайно ускладнюють мирову посередницьку місію. З посередницькими послугами зголошався голова Кенії Джоомо Кенйатта. Президент Пакистану маршал Аїб Хан будучи-то звернувся з пропозицією щодо мирового посередництва до свого колеги прем'єра Алексі Косігіна. Що стосується британського прем'єра Гарольда Вілсона, який в першу чергу покликав до мирового посередництва, бо однаково Пакистан, як Індія с членами Британського Комонвелту, то — за газетними вістками він отягастеся, лякаючись, що невдача у такому посередництві пошкодить його престижів на внутрішньобританському терені. Політична ситуація загострилася, бо комуністично-китайський уряд проголосив заяву, в якій цілком солідаризується з Пакистаном проти Індії, обнулюючи Індію в „агресії“ та погрожуючи, що „Індійська агресія проти Індії — одного з наших сусідів спричиняє журбу для всіх сусідів“. Комуністично-китайська заява натикає, що у випадку розпалення діїсної війни між Індією і Пакистаном, то Комуністичний Китай не залишиться байдужим свідком, отож ніби погрожує Індії новим воєнним походом проти неї. Пані Чінь Кай-шек, дружина голо-

ви Вільного Китаю, маршала Чіанг Кай-шека, яка тепер перебуває в Америці, заявила у зв'язку з тією комуністично-китайською погрозою, що Комуністичний Китай раз-у-раз користується блефом, як ось у випадку Північного В'єтнаму, якому вічно обіцяє допомогу й нічого насправді не робить. Водночас вона перестерегла Пакистан, що Комуністичний Китай використує ситуацію виключно тільки для своїх цілей, але самому Пакистанові спричинить „приязню“ найбільш турботи. Однак Індія, як Пакистан перече, має б вони розпочали війну та наче б узагалі йшли одно проти одного війною. Вони заперечують теж вісткам, наче б їхнє летунство бомбардувало відкриті міста. Проте водночас Індійське повідомлення говорить, що пакистанські джети атакували летовище в Сринагарі та що вони запускалися аж до Калькутти. Індійці нахваляються, що впродовж 24-ох годин знищили 18 пакистанських літаків і пошкодили два, та признаються, що самі втратили 8 літаків. За газетними коментарями обидві сторони сповільнили бойові дії та, очевидно, кинули до бою тільки дуже обмежене число збройних сил, не бажаючи поїрувати війни. Американські коментатори звертають увагу, що ані пакистанська, ані Індійська економіка не дозволить на затяжну і повну війну. Америка припинила воєнні доставки до обох цих країн, що їм постійно допомагає. Фахівці твердять, що у випадку продовження бойових дій — за два місяці Пакистан відчув би більше брак запасових частин до танків і літаків американської прожурки. Однак обидві сторони стоять далі на непримирливих позиціях.

Олена Н. Вайсер, дочка першого секретаря УНС О. Констанкевича, померла в Шамокіні

Шамокіні, Па. — У вівторок, 7-го вересня, померла тут на 81-му році життя сл. п. Олена Констанкевич-Вайсер, дочка співзасновника і першого головного секретаря Українського Народного Союзу, священника — піввера о. Івана Констанкевича. Олена Констанкевич, як відомо з історії, насамперед належала до „Сосдиненія“, і навіть був контролером тієї організації, виступавши з рішучою критикою її господарства на конвенції в Скертоні в 1893-му році. Вже в тому самому році о. Констанкевич належав до чотирьох „змовників“ (о. І. Констанкевич, о. Т. Обухевич, о. А. Полянський та о. Г. Грушка), які в домі о. Грушки в Джерсі Сіті відбули наради та рішили заснувати Український Народний Союз, першим головним секретарем якого й обрано о. Констанкевича на конвенції 22-го лютого 1894-го року.

Отець Констанкевич був парок, 7-го вересня, померла тут на 81-му році життя сл. п. Олена Констанкевич-Вайсер, дочка співзасновника і першого головного секретаря Українського Народного Союзу, священника — піввера о. Івана Констанкевича. Олена Констанкевич, як відомо з історії, насамперед належала до „Сосдиненія“, і навіть був контролером тієї організації, виступавши з рішучою критикою її господарства на конвенції в Скертоні в 1893-му році. Вже в тому самому році о. Констанкевич належав до чотирьох „змовників“ (о. І. Констанкевич, о. Т. Обухевич, о. А. Полянський та о. Г. Грушка), які в домі о. Грушки в Джерсі Сіті відбули наради та рішили заснувати Український Народний Союз, першим головним секретарем якого й обрано о. Констанкевича на конвенції 22-го лютого 1894-го року.

Проти французького президента де Голля агітує адвокат Жан Люї Тіксіс Вільякур, який проголосив свою кандидатуру на президента. Він обіцяє кількастами антамі розом із своїми прибічниками — 26 місцевостей впродовж 27 днів. Щоб перехитрувати вірну де Голля політику та винимати з нею суперечки — вся передвиборча кампанія того правого французького політика ведеться без попереднього проголошення та різними особливими методами. Він знає, що виборів не виграв, але хоче зруйнувати мит. що „французи“ підтримують де Голля.

УКРАЇНЦІ В ЗАГАЛЬНІМ ЧИСЛІ ЕМІГРАНТІВ ДО КАНАДИ

Оттава. — Урядова статистика, видана статистичним бюро в Оттаві подас, що в роках від 1946 до 1964 до Канади приїхало 2 357 262 особи в тому 37 719 українців. Статистичні дані подають, що в тому часі приїхало до Канади: британців — 784 999, французів — 64 305, німців — 297 524, малярів — 55 771, італійців — 342 133, голляндців — 167. 212, поляків — 88 913, югославів — 45 717, жидів — 69 971, греків — 55 771, китаїців — 31 136, бельгійців — 21 904, данців — 33 588. Між 62 898 емігрантами, що прибули до Канади протягом перших шести місяців 1965 року, було тільки 128 українців.

КАНДИДАТ НА СПИСОКА ПРАВОСЛАВНИХ УКРАЇНЦІВ У БРАЗИЛІ

Ріо Де Жанейро. — Генеральне Церковне Управління Української Автокефальної Православної Церкви в Бразилії повідомляє, що Собор Єпископів на внесок Блаж. Владики Іоана обрав о. прот. Василя Уманця кандидатом на списках вірних православної Церкви в південній Америці.

ІНЖЕНЕР УКРАЇНЕЦЬ ІДЕ ДО СІЯМУ БУДУВАТИ ШЛЯХИ

Вінніпег. — Тижневик „Український Голос“ подас, що інженер В. М. Стечишин, син покійного Мироплава Стечишина, колишнього ре-

дактора „Українського Голосу“, виїждить із ще двома канадійцями, експертами в справі будови шляхів до Сіаму, або, як його сьогодні називають, до Тайланду. Він с визначним експертом в ділянці будови шляхів і теж головною установи, що має свій осідок у Вінніпегу і називається „Канада Транспортейн Сервіс“. Інженер Стечишин побуде в Сіамі коло три тижні. Це перша його праця, що він її виконає за границею.

МАРТА ЧАПЕЛЬСЬКА ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ У ФІЛІПІНСЬКІМ КОНЦЕРТІ

В неділю 12 вересня ц. р. о год. 7:30 веч. в Американському Федеральному Палльоні на Світловій Виставці в Нью-Йорку відбудеться концерт, присвячений Філіппінській, американській і класичній музиці. Головними виконавцями того концерту будуть дві абсолютні школи — Джульєтта в Нью-Йорку: Філіппіна Ернестина Крісольдо, яка в шістнадцятому році життя як перша дівчина на Філіппінах, дістала титул „бакалавра музики“ — і відома молода українська піаністка-виртуозка Марта Чапельська, донька професорки Музичного Інституту ім. Лисенка у Нью-Йорку, пані Євгенії Чапельської. Обидві названі піаністки виконують низку творів на двох фортепіанних, крім того Ернестина Крісольдо грає грате сольо на спеціальному інструменті „марімба“ при фортепіано супроводі Марти Чапельської.

НА НАШІ, НЕ СВОІ ЗЕМЛІ (Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ДУЛЯ З МАКОМ

Діялося це в Миронівці на Київщині в колосімі ім. Жданова... Років тринадцять тому... Приїзять його до нас з райкомом: так і так, мовляв, рекомендуємо Олексан. Григорівчана Бузицького на голову колосімі. Збори, пам'ятаю, на стайні відбувалися — замість клубу вона була у нас. Холодно. Незатишно. І ніхто ні слова. Ні за, ні проти. Руки піднесли, проголосували. Мовчки. Яка різниця — Бузицький, чи хто інший. Чоловік із десятих ребубо до нього голів... Ному, думасмо, що? Чи вродило, чи ні, а заробітня плата йде. Покрутились, повертяться — і знов кудись, будь на затишне місце. Керував конторою „Заготскот“ і знов туди влаштується.

А ми? Чи працювали, чи ні — однаково воєнні дуля з маком! (З нотаток Павла Поліського в „Радянській Україні“ з 22 серпня)

НА ДЕРЖАВУ НАДІТЕСЯ, А... ШКОЛУ БУДУТЕ САМІ

— Ура! Приїхали! — галасували хлопчики, бігаючи вулицями села Стольного. Яка ж подія змусила дитвору радити?... Ікось на початку 1964 року на зборах у колосімі села Стольного заговорили про школу:

— Наші учні вчаться в тісних, непристосованих приміщеннях. — Годи їм поневеряться. Збудуємо школу аласними коштами!

Запросили будівельників з Чернігова. Ось чому раділа малеча: „Першого вересня підемо в нову школу“. Та радість малечі була передчасна. Перед початком шкільного року будівництво загальмувалося. А роботи — ой роботи! — розповідав В. Лазурний в „Роді України“ з 18 серпня. — Треба накласти підлогу, закінчити монтаж електро-

обладнання, провести каналізацію та водопостачання...

„ВАЖКІ“ ПІДЛІТКИ

„Важкі“ підлітки, діти — правопорушники і злочинці, — про них пише педагог, інспектор „дитячої кімнати“ міліції Львова Р. Коритко („Молодь України“ з 18-го серпня).

Прийчини дитячих злочинів Р. Коритко пояснює... пережитками минулого. Для цього він пропонує вести в дію „далекобійну артилерію“.

Що ж це за „далекобійна артилерія“? У кожному районі міста Львова створили „дитячі кімнати міліції“. При кожному будинкуопраправлінні створили „дитячі кімнати“ ка громадських засадах та чергування батьківських патрулів.

ЧОГО НЕ УСМІХАЄТЬСЯ ПРОДАВЦІ?

Професія продавця — одна з найбільш масових. Досить сказати що лише в Україні торговець зайнято мільйон чоловіка, — розповідає Л. Андрійко в „Радянській Україні“ з 19 серпня.

Присмю, коли у крамниці відразу підійде продавець, усміхнеться, привітається, спитає: „що бажаєте?“ Але нерідко нам наговорять грубо. Отже, настає, мабуть, час поговорити про усмішку продавця, — каже кореспондентка. — А щоб ми з більшим правом могли вимагати від продавців привітного, спокійного до себе ставлення, полегшімо їх працю — максимально механізуємо доставку кразу до прилавка.

Тим часом кожний продавець витрачає щодня не менше, як дві-три години, щоб носити крам до скобниць (найчастіше в глибоку пилу), потім власноручно „транспортувати“ його до прилавку — на другий-третій поверх. Усміхайтесь, продавці!..

СВОБОДА

FOUNDED 1933

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For U.N.A. members monthly \$5.

Передплата: На рік \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. В Джерсі Сіті і закордоном: На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. Для членів УНАО, членів і членок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чека і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Маніфестація громадської дії

Сполучений з Днем Праці триденний "великий кінець тижня" у перших днях вересня, — це вже напевно традиційний час українських з'їздів, з'їзди, наради і спортивних змагань у ЗДА і Канаді. Всі ці маніфестації та ділові імпрези з-поза кордонів несуть користь не тільки українським громадянам, а й українській діловій частині. На таких з'їздах здебільшого підсумовується праця за останній рік і планується праця на наступний рік із вибором нових членів Управи. Всі ці з'їзди й наради мають чималу надзвичайно добру й корисну сторінку, що не обмежується самою тільки діловою частиною, а доповнюють її товариство, розваговою програмою.

"Великий кінець тижня" 4-6 вересня цього року був знову виповнений цілою низкою отаких з'їздів, з'їзди, наради і спортивних змагань. Учорашиє число "Свободи" можна було насправді розглядати, як історичний документ активності американсько-української громади. Тисячі народу були на тих з'їздах, тисячі українців і українок — різного віку, різних віровизнань, походження з різних країн України та різного часу перебування в Америці. Були тут і новоприбулі імігранти, якщо можна так називати американських громадян, які поселилися тут вже кілька років тому, були й давні імігранти і люди з другого й третього покоління. Були люди старші, середнього віку, молоді і діти. Особливо звертали увагу масова привабливість молоді і різноманітність зацікавлень української громади. Ажде це відбувалося з'їзди великої ідеологічно-політичної організації, і комбатантської, і чотирьох молодечих організацій, між ними один з'їзд з участю понад тисячі осіб та кілька тисяч гостей, — вже десятки з черги тенісний турнір та плавацькі змагання.

А чейже оті з'їзди й наради в днях 3-6 вересня ц. р. стосувалися тільки дрібної частини організованої американсько-української громади. Не було там, наприклад, наукових установ, літературних і мистецьких організацій, великої сіті місцевих станиць. Тому цей останній, "великий кінець тижня" був напевно промовистою відповіддю всім скептикам і песимістам на тему майбутності української громади в Америці. Ніхто не може бути пророком, що ставиться за кілька десятків років, але, дивлячись на ті тисячі українських людей різного віку, зацікавлених і зацікавлених в українській громадській роботі, можна бути певним, що ведене ними тепер діло не залишиться без опіки, без робітних, жертвених рук.

Динамізм національно-громадського життя має свої власні незгасливі закони. Методи тієї праці можуть змінюватися, рани тієї праці можуть поширюватися або звужуватися, але треба історичного катаклізму, щоб замало само громадське життя. На сторожі його стоять неперемінні ідеали, стоїть традиція, стоїть гравіт, незалежний від кон'юнктури установи. Придивляючись з'їздам минулого, "великого кінця тижня", можна було насправді сповітатися вірою в майбутність американсько-української громади — її живучість, її творчу активність.

Нічого не навчилися

Виходить собі у ЗДА московськість чи пак русофілія, як насправді виявилася, орган Лемко-Союзу, яка називає себе "Карпатська Русь". Друкується вона дивовижною, нібито лемківською мовою, що має дуже мало спільного з лемківським діалектом, і ще більш дивовижним, нібито фонетичним правописом. У політичному відношенні стоїть вона на позиціях давно вимерлого на українських землях московськості, з тією тільки різницею, що орієнтацію на матірню "Велику Русь", власне Росію, підміняє орієнтацією на "Матір Русь" — Совєтський Союз. Заділена в кремлівські зорі, "Карпатська Русь" і її редактори та лемко-союзні лідери, що й досі не хочуть усвідомити, що головним спричинником нещастя їхньої праділої Лемківщини, виселення лемків із їхніх рідних земель і примусового переселення на піски західної Польщі та в різні області СРСР є улюблена ними ж Москва — совєтський комуністичний режим, який кинув їхню землю напризволя польських комуністичних загрозливців.

Групувати в помилках давно відвертої концепції, що її відрізняють тепер самі ж такі офіційні совєтські чиновники, редактори "Карпатської Русі" намагаються втримати під своїм впливом невеличку групу незграбних наших земляків в Америці і в Канаді, переконуючи їх проти всіх реальних фактів, що з ними Москва все так рахується, визнає їх за репрезентацію нібито цілого окремішнього "лемківського народу" чи й цілого окремішнього, неіснуючої в дійсності, країни, що її визначають назвою Карпатська Русь.

Зразком такої свідомої дезінформації може бути передова стаття неонкерської "Карпатської Русі", надрукована в числі 30 з 20 вересня ц. р. п. н. О тісній зв'язі з нашими земляками в старому краю і о союзи світового конгреса лемків. Виступаючи з пільним скликанням світового конгресу лемків, що мав би відбутися в Сяноці або Крижівці на Лемківщині, або за дозволом "Українського Совєтського Правління" у Львові або в Києві, а коли ні, то хоч би в Москві або в ЗДА, редакція "Карпатської Русі" хвалиться, що вона "завалена" статтями "лемківських учених" з цілого світу, особливо ж статтями, що їх надсилають на її адресу совєтська пресова агенція "Новості" з Москви і совєтське посольство в Вашингтоні. Цей факт редакція трактує, як визнання за нею з боку совєтських офіційних чинників права бути "органом не лем Лемко-Союзу, а не органом загальної Закарпатської області", і також як доручення "її організувати, табор всіх лемків-карпаторосів" і репрезентувати їх перед "матірню Руссю" — Совєтським Союзом, який "єст лем єдина держава, котра має право вглядати в судові акти нашого народу". До призначення за ними Москвою "Закарпатської області" чи пак "лемківсько-карпаторосової області" редактори "Карпатської Русі" сподіваються призначити також і... Працівницю — значить, заселену українцями область, що входить у склад сьогоденної Чехо-Словаччини. Створена в такий спосіб Карпатська Русь мала б стати "отчужденим домом" усіх лемків і карпаторосів з усього світу...

Читаючи такого роду пільні, треба дивуватися пильності й фантазії освічених будь-що-будь редакторів "Карпатської Русі" — тих, що їм недавно вже навіть і в Києві, і в Москві, і у Варшаві заявили, що візимо "лемківський народ" нема.

Степан Витанський

ПАМ'ЯТІ Д-РА ЄВГЕНА ПРИХОДЬКА

В останні роки рука Господня поклала на той світ одного з наших першодів громадянських діячів. Відходить покоління доби нашого національного відродження — люди, що брали участь у визвольній боротьбі, що розбудовували наше громадянське й культурне життя в краю і на еміграції. Оце недавно відправили ми на вічний спочинок д-ра Євгена Приходьку, голову Представництва Виконавчого Органу Української Національної Ради в ЗДА.

Покійний народився 24 грудня 1901 р. в Ярмолинцях на Поділлі, де його батько Кіндрат був управителем маєтку графа Орловського. Там у колі сім'ї пройшло безтурботне дитинство. Згодом родина Приходьків перебралася до Кам'янця Подільського, де Покійний учився в гімназії, а по її закінченні вступив на юридичний факультет Харківського університету. Дім Приходьків у Кам'янці Подільському був відомий як осередок громадської й культурної праці, в якій брав участь Покійний із своїми братами.

У 1919 р. св. п. Євген був заарештований більшовиками і засуджений на розстріл, але при допомозі друзів йому вдалося звільнитися і виїхати за границю. В 1920 р. Покійний прибув до Праги, де починав свої студії в Українському Вільному Університеті, завершивши їх докторським ступенем. Крім того студіював ще геодезію в Празькій політехніці.

У Празі Покійний одружився з Тетяною Солухою, дочкою відомого громадського діяча і лікаря на Поділлі. Дружина Покійного, що, подібно як і він сам, переїхала з краю до Чехії, відбула в Празі медичні студії.

Перебуваючи в Чехії, Покійний брав активну участь в житті української студентської молоді і опісля у загальногромадському житті. Впродовж кількох років він був секретарем республікансько-демократичного клубу в Празі.

З кінцем другої світової війни більшовицька навала примусила Покійного переїхати до Німеччини. Перебуваючи в Тамбурі в Регенсбурзі, він вступив у зв'язок з діячами Державного Центру УНР і став членом Українського Національно-Державного Союзу (УНДС).

До цієї країни Покійний прибув в 1949 р. Тут він вступив у громадське життя і став одним із найбільш активних діячів, що згуртувалися біля Державного Центру. Його обрано головою Українського Національно-Державного Союзу на Америку, і на цьому становищі Покійний виявив себе як видатний провідник цієї організації. Це, зокрема, й спричинило до того, що в 1958 р. Покійного покликали на становище голови Представництва Виконавчого Органу УНРАди в ЗДА.

Треба сказати, що це становище було одним із найважливіших у системі діяльності Державного Центру. В еміграційних умовах Представництво не розпоряджалося

ані відповідними фінансовими засобами, ані потрібним числом співробітників для проведення необхідної політичної роботи. Діяльність Покійного на цьому становищі проходила в трьох основних напрямках. В першу чергу це були зв'язки з американськими офіційними чинниками. Завдання було не легке, але св. п. Євген взявся за нього справно. Його пильні акти з цієї діяльності можуть бути зразковими прикладами до оцінки його політичної дії на цьому терені.

Другим відтинком діяльності Покійного була його праця в організації представників неросійських народів Совєтського Союзу, відомої під назвою Паризького Бюро. Праця на тому секторі вимагала особливої зručності й хисту. Часто доводилося годити різні суперечливі, але Покійний не жалів труду, щоб удержати цю організацію спокійною та активною.

І врешті вдержування постійного зв'язку з УНКА було третім завданням Покійного, як голови Представництва. Слід уважити його заслугою те, що цей зв'язок був завжди дружнім, а часто ставав базою корисної співпраці.

Взагалі треба підкреслити, що св. п. Євген Приходько справлявся зі своїми завданнями завжди з почуттям щирої відданості справі, яку заступав. Належав до людей, яких особистість визначають світлі прикмети їхнього характеру. Вже самою своєю повагою Покійний з'єднував собі симпатію своїх товаришів праці та оточення. Доброзичливий для своїх близьких, він було шукав тих, кому треба було допомогти в їхньому трудному положенні. Зрівноважений і толерантний, він зручно ладив своєю інтервенцією різні несподіванки, що їх приносило із собою щоденне життя. Засіб компромісу в громадській праці — це був принцип, якого Покійний завжди приріджувався. Завдяки йому Державний Центр та й наше загальне громадське життя не раз оминули зайвих труднощів.

Покійний залишив у смутку дружину д-р Тетяну і дочку Мар'яну, замужню за п. Юрієм Задонським.

Св. п. д-р Євген Приходько прожив як зразковий український патріот і громадянин. Нехай Господь своєю ласкою на тому світі нагородить труд його життя.

● Ні одна з газет у Токио не подає вістки про 20-річчя капітуляції Японії, 2 вересня 1945 року, на чердаку американського літакозавода "Міссури". 15 мільйонів мешканців цієї японської столиці, найбільшого міста у світі, за будівельними справами наче б не тямали тієї, для японців страшної прикрої події.

● Між західними і Східними німцями не прийшло до згоди в справі нового договору про відділення мешканців Західного Берліну і Західної Німеччини у Східному Берліні. До теперішньої угоди вигадає 24-го місяця. Комуністи, маючи чекати на вислід парламентських виборів у Західній Німеччині, 19 вересня ц. р.

НАБИРАЮТЬ ВІДВАГИ

Коментуючи впровадження ленінської системи господарства в СРСР, а зокрема України, ми звичайно підкреслювали, що причина тих невдач лежить не так у недостатку машин, у кліматичних умовах, навіть не так у кількості робітних рук, як у самій колгоспній — радгоспній системі. Бо система ця постанала не на основі життєвого досвіду, а на основі теоретичних додумок, що були зв'язки з економістів.

Марк і Енгельс на сільськогосподарських справах не розумілися, проблеми села були для них чужі, і в їх писаннях не сказано нічого, як розв'язувати ці проблеми.

Ленін, правда, був економістом, але його знання й зацікавлення оберталися тільки навколо робітничих проблем, і плану розв'язки аграрного питання він не мав. Ідея сільськогосподарських кооперативів — артілей була у нього не сристалізована. То був експеримент, який мав чийось дати доказ на те, що і як робити. Коли б Ленін мав змогу побачити, як цей експеримент проходить, він, можливо, знайшов би кращий вихід. Але Ленін помер, ще поки мигав зібраний досвід у цій справі.

Коли ж після смерті Леніна до влади прийшов неокінчений семінарист Сталін, то він теж проблеми села зовсім не знав. Але в своїй зарозумілості використав необмежену владу, що скупчилася у його руках, і наважся провести примусову колективізацію села. Комітет мільйонів людських істот, і руїни сільського господарства він перетворив у сільськогосподарський. Але після майже 50 років існування совєтського режиму, після карколомних експериментів Хрущова стало вже, мабуть, кожному в СРСР зрозуміло, що колективізація — це сліпий кут, це катастрофа.

Промова Брежнєва на останньому пленумі Центрального Комітету КПРС, в якій він, не називаючи Хрущова на ім'я, гостро критикував його за невдачі у сільському господарстві в останніх 7 роках, є одночасно засудом і Хрущова і самої колгоспної системи.

Нині вже всім лідерам СРСР мусить бути ясно, що підтримувати далі колгоспну систему це значить постійно купувати у Америки, Канади, Англії й Австралії не тільки пшеницю, але також і інші рідкісні продукти. Бо хоч в СРСР виробництво машин і мінеральних добрив збільшилося, продукція зерна і інших сільськогосподарських культур втрачає дуже багато.

Колгоспний лад уважали більшовицькі теоретики за найкраще досягнення совєтського режиму, це було зовсім оригінальне, російське, внесене до науки марксизму — ленінізму, або, уживаючи совєтського окреслення, це було творче розв'инення й збагачення марксизму.

На нинішній день в СРСР побудувала оцю стададу. Це група дерев'яних будинків, оточених частоколом. Перебудували вони тут зиму, а весною урядові війська усеунали їх звідси, щоб не мали клопотів з індіанцями.

Наша дорога прямує на південь. Гори щораз меншають. Переїжджаємо широкі долини і біля одної з них Сачимо велике скупчення авт. Пристаємо, бо знаємо, що це спинилося кілька авт туристів, там напевно є щось цікаве. Зустрічають нас вигукми: "Яка шкода, що спізнилися!" Бачимо недалеко авт трьох великих буйволів. Вони немов щось і тепер бурмочуть. Виявляється, що двох з них саме закінчили боротьбу, і тепер переможений відступає, а переможець прямує за ним. А так біла ста метрів від нас на горбочку пасеться ціле стадо буйволів. Є їх там сотні.

Постоявши тут деякий час, ідемо далі. Незабаром ми вже в національному парку "Вітрової Печери". Тут уже не гори, а горби. Зараз після візду до парку бачимо на одній з полян якісь невеличкі насипи. На кожному з них сидить якийсь тваринка. Переглядаємо туристичну літературу і доводимося, що ми на терені містечка степових псів (переріс дог). Куди засягне око, всюди невеличкі насипи землі і на кожному з них одна або дві такі тваринки. Хлопці кидають їм кекси. Один з псів збігає до наших кексів і починає "гавкати". Збігається ще кілька псів, і кексів уже нема. Тільки на кожному насипі сидить на задніх лапках власник господарства і смачно заїдає. Підходимо до одного з них. Він починає "гавкати" і за хвилину зникає в норі. Тепер "гавкають" його сусіди, а далші пси спокійно сидять на своїх горбочках.

Коліс містечка степових псів були розкинені по всіх преріях західної Америки. Тепер живуть вони тільки по національних парках і пам'ятниках. Всюди збираються біля них групи туристів.

Ще кілька хвилин їзди, і ми вже біля адміністративного будинку. Тут музей, ресторан і крамниця з пам'ятковими речами. Звідси по 15 хвилин вирушають прогулянки по Вітровій Печері. Кудисьмо два квитки по 75 пен-

Михайло Островерха

САН ДЖІМІНЬЯНО

...І знову я, мов спрагнений квіти сонця мандрівник, на вершкуні тосканської долини: у Сан Джімініяно. На зустріч мені — сухі, здорові підлоги пшів, виноградні й оливні сади та польові квіти, що сонцем наливаються.

Найперше, цим разом, зайшов я до церкви св. Августина. Архітектура — тосканська, соняшна готика. При вході, вправоруч, великий образ: Божі Мати з Синоном на руках, біля неї — святий. Твір тієї доброї тосканської школи. Підпис під ним: "Петрус Франческ' Пресбітер Фльорентіс" П'єтросі 1494.

В головному престолі бачу образ величезних розмірів: Ісус Христос коронує Божу Матір. Підпис: П'єро Полла, йолло, 1483.

Фрески на стінах роботи мистця Беночіо Гоццолі. Всі ці його твори — це життя св. Августина. Всі вони ще добре збереглися. Декуди, композиційно, мистецтво повторює свій чудовий твір "Похід Трьох Царів", що його намалював у палаті Ріккарді, у Флоренції. Саме бо цей твір побачив ігумен монастиря при церкві св. Августина з Сан Джімініяно і так ним захопився, що запросив мистця до себе, щоб офрескувати названу церкву. І Б. Гоццолі виконав цю працю у 1465 р.

Звідси простісенько подався я на вежу кріпості, що стоїть посередині цього села чи містечка. Природа, красивий мавин мене. Божі і цієї вежі споглядати — ваші очі не мають стриму, а захоплення красивим меж не має. Та йдучи маленькою доріжкою на краю села, я почув крилосний гомін молитви: збірний речитатив. І зупинився — бачу, маленька церквочка. Заходжу до неї. У головному престолі монументальна фреска часів ренесансу: св. Августин. Ліворуч, іще одна фреска цієї школи: Божі Мати з Ісусом і Святими. З хорів — заслоплені дерев'яними ґратами.

"Коли б закріпівши за нами землю на роки, ми при будь-яких умовах погоди збирали б не менше як 5 центів з гектара... Чому в нас немає такого права, щоб ми могли те, що робимо, розділити так, як вважаємо справедливим... Ми зуміли б прибутком поділити поміж себе".

Другий з них, Громов, уважав, що закріплення землі і техніки за групою є коначною справою.

Третій, Акердонов, так описує настрої своєї групи, коли закріпили за ними 1.000 гектарів землі: "Говорили з людиною, дивлячись на її нерозрачену енергію, яка просилася на добре діло, і думали: скільки ж то у людей ініціативи, запозятливості і творчої снаги вельми назовні! Як їм потрібне широке діло, що відповідає їх душі і силам. І думали: коли б Чабанов, П'ятниця і інші наші знамениті хлібороби взяли землю у свої руки не на 30 днів живих, а на

Один з них, Негель, заявив:

...І знову я, мов спрагнений квіти сонця мандрівник, на вершкуні тосканської долини: у Сан Джімініяно. На зустріч мені — сухі, здорові підлоги пшів, виноградні й оливні сади та польові квіти, що сонцем наливаються.

Найперше, цим разом, зайшов я до церкви св. Августина. Архітектура — тосканська, соняшна готика. При вході, вправоруч, великий образ: Божі Мати з Синоном на руках, біля неї — святий. Твір тієї доброї тосканської школи. Підпис під ним: "Петрус Франческ' Пресбітер Фльорентіс" П'єтросі 1494.

В головному престолі бачу образ величезних розмірів: Ісус Христос коронує Божу Матір. Підпис: П'єро Полла, йолло, 1483.

Фрески на стінах роботи мистця Беночіо Гоццолі. Всі ці його твори — це життя св. Августина. Всі вони ще добре збереглися. Декуди, композиційно, мистецтво повторює свій чудовий твір "Похід Трьох Царів", що його намалював у палаті Ріккарді, у Флоренції. Саме бо цей твір побачив ігумен монастиря при церкві св. Августина з Сан Джімініяно і так ним захопився, що запросив мистця до себе, щоб офрескувати названу церкву. І Б. Гоццолі виконав цю працю у 1465 р.

(Далі буде)

Честер, Па.

ПРАЗНИК УСПІННЯ В ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ

Багато метод вживається в житті української еміграції в Америці, щоб зберегти релігійні та національні традиції українського народу, а релігійні зокрема. Молодь може вчити теоретично й практично. Практична наука приймається в душах дітей, в пам'яті яких залишається картина першого, часто чути від тут народженої молоді: "Отак мої родичі святкували, оце традиції моїх батьків!". Українська православна парафія Успення Пречистої Лів Марії в Честері десятиків літ святкує Храмове Свято-Празник, зберігаючи релігійні традиції. Цього року Празник відсвятковано в суботу 28-го вересня. В п'ятницю ввечері відслужено Всенічню з благословенням хлібів. В суботу після відчитання часів, св. Літургію співали відслужили оо. Степан Біляк, катедралий парох св. Володимира у Філадельфії, Нестор Столярчук — парох св. ап. Петра і Павла у Вільмінгтоні, Дел. і місцевий парох Омелян Мишич.

Проповідь по українськи виконав Веч. о. Нестор Столярчук, а по-англійськи Впр. о. Степан Біляк. Перед закінченням св. Літургії послідувало кадильницю, яку купила панна Ліяна Мельник в пам'ять померлої мами Марії Мельник. Відтак послідувало зачитання св. Євангелія.

Після закінчення св. Літургії вірні підходили до мисливання та уставлялися до процесійного походу до церкви. Під час походу співали хор і нарід пісню до Пречистої Лів Марії й прочитано св. Євангелія в обох мовах на кожному розі церкви та ороплано освяченою водою. Богослужба, процесійний похід та пісні пригадали старшим людям Рідний Край, а молоді наповнили свої душки багатством української релігійної культури, обичаїв та релігійних святкувань. Хор співав під управою інж. С. Шевченка.

Після церковних Богослужб вірні засіли до столів у церковній залі в такому числі, що треба було додатково ставити столи. Празничний обід приготувало старше і молодше жіноцтво парафії. Страви поблагословили о. Н. Столярчук. Господарем свята був тут народжений Іван Михальцевич, заступник голови парафії і асистент директора гайскулу, який привітав духовенство і вірних та передав ведення дальшої програми інж. С. Шевченку. Промовляли о. С. Біляк і Н. Столярчук. Програму Свята відкрили вступним словом по-українськи панна Дарія Яцик, студентка гайскулу і по-англійськи Теодор Мельничук, студент гайскулу.

По українськи декламували Теодор, Петро і Володимир Надзю і Андрій Лоя, за що присутні нагородили їх гучними оплесками. Дві пісні по-англійськи "Пречистая Діво Мати", "Назарета" відспівали Дарія Яцик, Володимир і Юрій Равлик, учні української школи. Спів був під керівництвом і супроводом Дарії Яцик, яка старанно все приготувала.

Кінцеве слово дав місцевий парох о. О. Мишич, а свято закінчив молитвою о. Степан Біляк. о. О. М.

На з'їзді ОДУМ-у обрано новий ЦК і нову гол. управу ОДУМ-у в ЗДА

Аккорд. — По складу, обраного на П'ятнадцятому Ювілейному З'їзді Об'єднання Демократичної Української Молоді в дні 5 вересня ц. р. нового Центрального Комітету, що його очолює ред. Микола Французенко, увійшли: Юрій Охрим і Василь Пономаренко — заступники голови, Леонід Чудовський — секретар, д-р Юрій Криволап — референт зовнішніх зв'язків, Іван Павленко — референт юнацтва, Вадим Вакуловський — фінансовий референт, Леонід Ліщина — референт внутрішніх зв'язків та голови управ ОДУМ в ЗДА і в Канаді — Антін Філімончук і Віктор Педенко, як члени ЦК. До головної управи ОДУМ-у ЗДА, що її очолює Антін Філімончук, увійшли: Іван Емець — 1-й заступник голови, Іван Івахненко — 2-й заступник голови й організаційний референт, Ліда Федоренко — секретар, Олексій Коновал — референт преси, Євген Кальман — референт юнацтва, Олексій Пошиваник — культурно-освітній референт, Валентин Полівник — референт зв'язків, Олена Лободенко — секретар, Петро Сенько — референт спорту, Володимир Григоренко — заступник референта юнацтва. До Контрольної Комісії були обрані: Данило Завертайло — голова, Ярослава Французенко і Петро Гурський — члени, до Товариського Суду: Іван Шраденко — голова, Ніна Стокальська і Василь Коновал — члени. З'їзд постановив на своїх нарадах призначити звання найкращої філії — Філії ОДУМ в Шикаго, найкращої одумівки 1965 р — Олені Лукас і найкращого одумівця — Євгену Федоренкову — до першійшому голові ЦК ОДУМ-у.

НАБИРАЮТЬ ВІДВАГИ

(Закінчення із сто. 2-ої)

роки, то які б вони хліборобські чудеса показали!"

І четвертий з них, Сашинський, який готовий радгоспів платити за пальне, за машини, за добрива, так ставить справу: "Щоб наша ланка була на землі дійсним господарем, потрібно закріпити землю за нею не умовно, а юридично". А на запит, чи таке закріплення не було б порушенням принципів соціалістичної власності, відповів: "Чи можемо ми закрити очі на чораз частіші випадки такого розуміння громадської власності: власність, добро наше, народне, державне — значить нічого".

Сашинський каже, що в СССР формально земля закріплена за колгоспом чи радгоспом, але голови колгоспів і директори радгоспів змінюються, земля вкривається бур'янами, гніздяться на ній сусиди, машини пуються, бо не дбають про їх напругу. Ніхто не почувастся до відповідальності за це. Інакше було б, коли б їх закріпити за ланкою, яка мала б бути юридично самостійною продукційною одиницею з відповідальними правами й обов'язками.

Про нежиттєздатність колгоспної системи написано на Заході багато книжок, але так влучної характеристики, як її подали згадані бригадири, хіба ще не було. Для колгоспної системи вона нецінна. З неї ясно понад всякий сумнів одне: земля буде давати високі врожаї лише тоді, коли людина, що

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в МОНТРЕАЛІ і ОКОЛИЦІ

повідомляє з великим жалем й смутком про невідшуковану втрату в особі

БОГДАНА МЕЛЬНИКА

Головного Радного Українського Народного Союзу, Секретаря Окружного Комітету Відділів УНСОЮЗУ, Фінансового Секретаря УНСОЮЗУ Відділу ч. 434, що помер по довгій і тяжкій недугі дня 3 вересня 1965 р.

Похорон відбувся у вівторок, дня 6-го вересня 1965 року о год. 9-й рані після Умоєїної, Служби Божої в церкві св. Архистратига Михаїла, при вул. Ібервіль ч. 2388 на кладовищі Мавит Рояль.

ВІСНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ! УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в МОНТРЕАЛІ

В глибокому смутку повідомляємо Рідним і Знайомим, що дня 7-го вересня 1965 р. в Чехословаччині, по тяжкій і довгій недугі упокоївся в Богі в 80 років наш Найдорожчий і Невідшукований ТАТО і ДІДУНЬО

бл. п.

ВОЛОДИМИР ЯВОРСЬКИЙ

уроджений в Липо, повіт Турка, Зах. Україна, в сім'ї о. Івана Яворського. Судовий радник на Чехословаччині та учасник Визвольних Змагань (сотник).

Горем прибіта Родина:

ЛІДІЯ, ЛЕОНІД, МИРОСЛАВ — діти МИХАЙЛО ВОЛОСЯНСЬКИЙ — зять ЯРОСЛАВА і АННА — невістка ІГОР, ХРИСТІЯ, ЛЬОНІЯ, ПЕТРУСЬ, ЛЮДМИЛА і МАРКІАН — внуки

ЗАУПОКІННА СЛУЖБА БОЖА відправиться в СУБОТУ, 18-го ВЕРЕСНЯ ц. р. в церкві св. Покрови, Бронкс, Н. Й., о год. 8:30 ранку

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомим, що в неділю, 5-го вересня 1965 року упокоївся в Богі, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО і БРАТ

бл. п.

МИХАЙЛО ЗУБИК

проживав 68 р., родом з Бірки коло Львова. ПАРАСТАС відправиться в п'ятницю, 10-го вересня 1965 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Nagevich Funeral Home, Franklin & Brown у Філадельфії, Па.

ПОХОРОН в суботу, 11-го вересня 1965 р. о год. 9-й ранку з того ж заведення до катедри Непорочного Зіччання, а опісля на цвинтар Пресв. Марії.

В безмежному смутку:

дружина — КАТЕРИНА сини — БОГДАН (СЕРГІЙ) в Краї брат — ПЕТРО сестри — ЮЛІЯ, МАРІЯ і СОФІЯ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ мого Дорогого Незабутнього МУЖА

бл. п. СТЕПАНА ОЛЕКСЮКА

відправиться ПАНАХИДА і

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА на місці пого вічного спочинку на Українському Цвинтарі в БАННД БРУКУ, Н. Дж.

в неділю, 12-го вересня 1965 року в год. 12-й вполудне.

Про це повідомляє Родина, Приятелі і Знайомі Дружина ПАРАСКА

ПОДЯКА

4-го серпня 1965 р. відійшов у Вічність, після тяжкої недуги, наш Незабутній МУЖ, БАТЬКО і БРАТ

сл. п. д-р Євген Кіндратович ПРИХОДЬКО

У цих днях важкого горя й смутку великою розрадою для нас були ті особливі вини співчуттів, яких ми зазнали від Друзі і Знайомих. Дякуємо їм за це від щирого серця.

Складаємо подяку Веч. отцю Протопресвітерію Л. Веселовському, отцю М. Рибачуку і проф. В. Завінячу за відправлення Панахиди і похорону та за похоронні проповіді.

Наша вдячність Високостойному д-рові С. Витвицькому, Президенту УНР у екзилі, за участь у Панахиді й похороні.

Дякуємо Організацію 4-Товаришам Покійного за похоронні повідомлення, за зложення нами на домовину та за похоронні замітки в газеті "Діло" ДЦ УНР. Зокрема, Товариш Покійного — П.-н. Д. Бакум, А. Гудовський, З. Іваншин, К. Марушак, П. Шпірук, Н. Самойлів багато потрудилися при організації похорону, за що висловлюємо їм нашу щирішу подяку.

Висловлюємо щирішу подяку за ласковий вплив співчуттів й за зворушливі промовні промови, а також усім, що допомагали в улаштуванні похорону і трапезі та взяли численну участь у похороні і відправданні Покійного на місце Вічного Спочинку.

Нехай Господь нагородить Вас за це!

ТЕТЯНА — дружина МАРІЯНА ЗАДОЯНА — донька ВІКТОР — брат

"ЗАПОРІЗЬКА СІЧ" — 327-й ВІДДІЛ Українського Народного Союзу в Гемпстеді

повідомляє своїх Членів, що в НЕДІЛЮ, 12 ВЕРЕСНЯ 1965 р. о год. 4 по пол. в ЦЕРКОВІ ЗАЛІ при 709 Фронт Стр. в Гемпстеді відбудеться

ПІВРІЧНИ ЗБОРИ

Відділу зі звітами Управи і Контрольної Комісії за перший піврік 1965.

Зараз по короткій програмі Зборів відбудеться

СОЮЗОВИЙ ВЕЧІР

ДЛЯ МОЛОДІ НАШОГО ВІДДІЛУ

ПРОГРАМА ВЕЧІРА: співи, декламування, національні танці, оркестра — виконують самі молоді члени нашого Відділу. Це буде перша цього роду імпреза на терені нашого Відділу, а започаткує її Союзові гми, відспіваний рідний самими молодими членами Відділу. До молоді промовлятиме адвокат І. Філе, голова Обласного Комітету Відділів УНСОЮЗУ Метрополітального Округу Нью Йорк.

Для молоді перекладає — Вступ вільний. Просимо всіх Членів прийти на Збори й що першу нашу союзову імпрезу і припровадити зі собою своїх дітей, як рівночасно своїх знайомих.

ЗА УПРАВУ ВІДДІЛУ:

Василь Захарія, в. р. голова Михайло Рів, в. р. рек. секретар

СТАРШИНА ПЛАСТОВОЇ СТАНЦІЇ в КЛІВЛЕНДІ, Огайо

мас шану повідомити, що ТОРЖЕСТВЕННИЙ АКТ ПОСВЯЧЕННЯ ПЛАСТОВОЇ ОСЕЛІ

(Middlefield, Ohio при Shedd Road) відбудеться в неділю, 12-го вересня 1965 року

РАМОВА ПРОГРАМА: Год. 11:30 — Польова Служба Божя; Год. 12:30 — Довершення Акту Посвячення Оселі; Год. 5:30 — Святочна Пластова Ватра; Год. 6:30 — Закриття Свята.

На цю урочистість запрошуємо Представників всіх Пластових Станцій-Груп, Делегатів Організації, Товаришів Клівлендської Округи та широкі круги свідомого Громадянства — в КУМІ!

Адреса на листи: PLAST, Inc., 1202 Kenilworth Ave., Cleveland, Ohio 44113 Тел.: SU 1-4329 (Пластовий Дім в Клівленді)

СОЮЗ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ СПОРТОВИХ ТОВАРИСТВ — СХІД

Делегатура УСЦАК влаштує в порозумінні та у співпраці з УПРАВОЮ ОСЕЛІ УНСОЮЗУ "СОЮЗІВКА"

в днях 11-го і 12-го вересня 1965 р. на "СОЮЗІВЦІ" в КЕРГОНКСОН, Н. Й.

ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР жіночих і чоловічих дружин, членів СУАСТ-СХІД за мандрівні чаші "СОЮЗІВКИ"

Початок турніру в суботу, 11-го вересня, о год. 11:00 рано.

Зголошення дружин до участі в турнірі найпізніше до 9-го вересня ц. р. приймає Ланковий Відділаник СУАСТ-СХІД на адресу:

Dr. M. SMITHOWYSCZ 1 Goodwin St., New Haven, Conn. Tel.: 469-9707 Турнір відбудеться без огляду на погоду. Управа "Союзівки" подбала про залу в середній школі міста Кергонксону на випадок дощу чи навіть холодної погоди. Збірка дружин о год. 10-й рано у вестибюлі головної будівли (гостиниці "Союзівки").

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ

ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ ЗДОБУТТЯ ПЕРШОЮ КОМАНДОЮ Мистецтва і Чаші ЗДА у футболі НА РІК 1964-1965

ВЕЛИКИЙ БЕНКЕТ

в суботу, 11-го вересня 1965 р. о годині 7-й вечером в Українському Народному Домі в Нью Йорку (142 Друга Евено)

З УЧАСТЮ ПРЕДСТАВНИКІВ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА АМЕРИКАНСЬКИХ ФУТБОЛЬНИХ УСТАНОВ.

ПО БЕНКЕТІ ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ

Тому, що передбачається велике число учасників, просимо заздалегідь резервувати собі місця. Вступ на Бенкет і Забаву \$10.00 від особи. Вступ тільки на Забаву — \$2.50

Зголошення приймаються: 1) В домі 3-С-У-у при 12 Ст. Марк Плейс, Нью Йорк, тел.: AL 4-0031 2) У фірмі Roman Parcel Service, 141 Друга Евено, Нью Йорк, тел.: GB 5-7430 3) В Українській Ювілейній Фірмі, 183 Друга Евено, Нью Йорк, тел.: GR 3-3570 4) В Українській Фізіотермі Ник. Головинського, 123 Ст. Марк Плейс, Нью Йорк.

УПРАВА

ДВАДЦЯТЬ ВІСМ КЛІТИНОК

Інструктор Яснунівського комсомолу Олексій Камішайський (Донецчина) майже тиждень готував для обкому "розширену довідку". Що ж то за довідка? Довжелезний список активістів району, і назпроти кожного прізвища двадцять вісім клітинок, що в них треба записати відповіді: де народився, з ким посварився, де живився і т. ін. (З статті Г. Яновського у "Молоді України" 18 серпня).

Увага! ПАСЕЖІ й ОКОЛИЦІ! Увага! НАВЧАННЯ в ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА в Пасейку, Н. Дж.

— РОЗПОЧНЕТЬСЯ — в СУБОТУ, 11 ВЕРЕСНЯ ц. р. о год. 8:30 ранку в Roosevelt School при Harrison St., Passaic, N.J.

Винеси до 1-ої класи, до класи малювання та до класи народних танців відбудеться 11-го вересня в приміщенні школи від 9-11 ранку

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ БАТЬКІВ відбудуться в неділю, 26-го вересня ц. р. о год. 2:30 по пол. в Українській Централі при Норе Ав. в Пасейку. ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ

Український Музичний Інститут ШКОЛИ: НЬОАРК і ЕЛІЗАБЕТ ШКІЛЬНИЙ РІК 1965-66

ПРЕДМЕТИ НАВЧАННЯ і УЧИТЕЛІ:

ФОРТЕПІЯН: Т. Богданська: ES 2-0435 Л. Зайка: ES 5-6059 Д. Карпачук: ES 5-5689 (у вересні ES 2-0455) Г. Клем: ES 4-7819 М. Кристовська FL 1-2127 Г. Мірошніченко: 212 AL 4-2024 або AL 4-6943

М. Шлемкевич-Савицька: 278-3134 Р. Темницька: ES 5-0860 СКРИПКА: В. Ціпка: 212 VI 7-2566 АСИСТЕНТИ: Зірка Гнатик — фортепіан: ES 4-1743 Всеволод Будний — теоретичні предмети

Початок навчання в четвер, 9 ВЕРЕСНЯ 1965

Платне огол.

Mary V. Beck

Thomas L. Poindexter

William G. Rogell

Anthony J. Wierzbicki

Re-elect

Re-elect

The Four Stalwart Councilmen

Who Have Always WORKED and FOUGHT for the PEOPLE

Primary Election — SEPTEMBER 14th

This Ad donated by Friends

На літніх курсах УВУ в Мюнхені

(Враження бушної студентки УВУ в Празі)

Тридцять літ тому назад, одного гуманного жовтневого ранку, такого характерного для осінньої Праги, ступала я по твердому каменю хіднику вулиці, що звалася „В Амечках“. Як нова студентка Карлового Університету, природничого факультету, недавно приїхавши в Прагу, я поспішила записатися теж на Український Вільний Університет, який був приміщений на поверсі однієї із звичайних празьких кам'яниць тієї вулиці.

Я знала, що того фаху, якого я вибрала собі для життя і збиралася студіювати, на УВУ не викладали. Але, не дивлячись на те, це так вже годилося кожному українському студенту, де б то він не вчився, чи на високій школі технічній, чи на медичному факультеті, чи на природничому, — кожен уважав своїм обов'язком записатися рівночасно і на Український Вільний Університет. — Це був якийсь неписаний закон. В той час я це робила механічно, не усвідомлюючи собі цього, чому я записуюсь, просто тому це робила, бо так казав мені мій батько, так робила моя старша сестра. Тільки в пізнішому часі я усвідомила собі, що для мене УВУ значить в житті.

Спогади у мене про празький УВУ незабутні, гарні, теплі. В той час я не доцінювала, яке духовне багатство він собою представляв, і яке це незвичайне щастя було для нас, що ми мали можливість черпати зі скарбниці нашої невідомої української науки, слухати викладачів про нашу культуру, історію, мистецтво, літературу, етнографію та інші науки, що ми мали можливість слухати таких чудових професорів, викладачі яких були повні любові до рідного краю і повні етичного багатства. Ми жили на чужині, але були завдяки УВУ тісно зв'язані з нашою рідною культурою.

Незабутніми осталися виклади професора Дмитра Володимировича Антоновича, ми зі захопленням слухали про київські церкви, викладач, як він нам завжди старанно збагачував численними ілюстраціями, викладач про українську народну пісню, про український театр і т.п.

Ми радо слухали професора Вадима Шербаківського, якого ми з любов'ю між собою називали „Розкопач“ (бо він, крім етнографії і антропології, викладав про археологічні розкопки на Україні), який до нас ставився завжди так щиро, по батьківськи. Найбільше мені запали до душі його виклади про Українське Різдво та про інші народні звичаї на Україні. Тут в мене в пам'яті, як на екрані, проходять постаті моїх брилянтних вчителів, — професора Смоль-Стоцького, І. Д. Дорошенка та інших, яких викладач слухав з великою насолодою. Всі вони були нашими добрими вчителями. Вони, як наші батьки, цікавилися нашими життєвими

проблемами, ставилися до нас прихильно і щиро, як рідні.

Ті часи давно минули, багатьох з них вже нема між живими, але ми часто згадуємо про них з пошаною і вдячністю.

Особливо яскраво мені згадалися ті часи в той день, коли я недавно йшла з моєю дочкою в Мюнхені, по „Англіському парку“ в напрямі до вулиці Ляпласа, на Український Вільний Університет, де відбувалися літні курси.

Враження, які на мене зробили ці курси, перевищили усе моє сподівання.

В світлій, гарній аудиторії, зібрався студент і студентки — українці із цілого вільного світу, щоб замість відпочинку в літніх вакаціях, присвятити місяць студіям української культури, щоб пошукати з безсмертних цінностей, якими живе наша нація.

Виклади на літніх курсах УВУ надзвичайно цікаві, старанно підготовані, живі, добре підібрані. Тут спонтанно вибухали потоки нашої багатоглибкої духовної культури, нездушеної, вільної. І професори, хоч нові, але такі самі, як колишні мої були.

Я бачу багато молодих облич, які вслухаються у виклади. Це молода наша генерація, яка народилася, або принаймні виростала, у вільному світі. Її ці досягнення науки і те, що вони про неї слухають, здаті, як і мені, колись за молодю здавалися, мабуть, самозрозумілими.

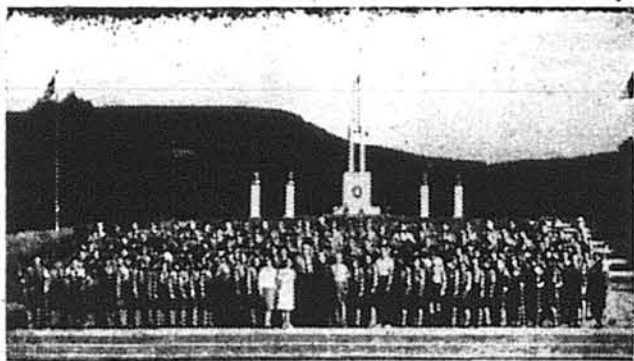
І тільки бажалося б, щоб цієї нашої молоді було на цих унікально-цінних викладах, ще більше, щоб уся наша молоддь, що вчиться на високих школах у вільному світі, не пропускала нагоди і посвятила місяць своїх літніх вакацій викладам літніх Курсів Українського Вільного Університету в Мюнхені.

Бо наша молоддь на еміграції, що студіює на високих школах, наша майбутня інтелігенція, мусить бути всебічною, інтелігентною і цілісною, як і наша нація. Наші викладачі, мусить бути всебічною, інтелігентною і цілісною, як і наша нація. Наші викладачі, мусить бути всебічною, інтелігентною і цілісною, як і наша нація.

Такі знання в наших сучасних обставинах, для нас, як приналежності до нації без власної самостійної держави, неминуче потрібні.

Нам потрібні молоді інтелігенти, добрі фахівці у різних галузях господарських і духовних діяльностей, люди культурно-знавці чужих мов, фахові дипломати і т.п., але при цьому усім, щоб не були люди нашої української культури, високих етичних вартостей і великої патріотичності. А цих наші викладачі Український Вільний Університет.

І. Манджула-Дробіть

Еленвіл, Н. М.
СУМІВСЬКІ ТАБОРИ

Учасники вишкільного табору Сітки Української Молоді Америки разом із командою під керівництвом Героїв на Оселі СУМА в Еленвілі.

Вже 10-ий рік відбуваються на Сумівській оселі біля Еленвілу Відпочинково-вишкільні табори для старшого і молодшого юнацтва СУМА. Довколишні Осередки і Відділи юнацтва Нью-Йоркської Округи висилають юнацтво на Оселю, даючи молоді життєву радість, знання та плекання сумівських чеснот.

Цього року відбуто тут два трижурневі табори. Перший звався ім. М. Павлушкова і тривав від 4-го до 24 липня, другий, ім. ген. хор. Т. Чупринки від 25 липня до 15 серпня.

Перший табір мав 345 учасників, другий 278. Кожний табір мав окремі чотири підтабори старших юначків, молодших юначків, старших юнаків і молодших юнаків. Кожний підтабір з окремою назвою мав свого команданта і виховника. Підтабори були поділені на рої, з роївниками на чолі та з виховниками.

Цього року команда табору складалася майже із молодих, тих, які 10 років тому були першими малими таборниками на оселі, вросли в СУМА і навчалися, досягнувши ступені виховників і тепер перебрали в свої досвідчені руки керму табору від старших своїх друзів. Лише два члени Команди — проф. І. Юрченко і пані І. Кононів були зі старших.

Командантами таборів ім. Павлушкова і ім. ген. Чупринки був молодий сумівський дружинник, студент університету Любомир Корнелюк, який дуже добре вивізнався зі свого завдання. Бунчужний — сумівський дружинник В. Данчук, писар — юнак В. Курило, головний виховник — проф. І. Юрченко.

Виховницею підтабору старших юначків була пані І. Кононів, а виховницею молодших юначків, студентка університету — сумівка Рената Шаран.

Командантами підтаборів були юнаки і юначки — дружинники Наталка Шалай, Таня Красій, Ярослав Михайлюк і Юрій Петренко. Треба подивлятися тих молодих юнаків і юначок, які віддані справно управити табором, такою великою кількістю юнацтва, а таборники люблять їх, і віддавали їм належний таборовий послух. Деколи неодазня маля кричалася і хотіла розпорядити по своїм, прибувши на відвідинах своїх доні-пестіжків, ці пестунчики, що діти звертали увагу мамі так: „Ми тут одна родина і мусить бути порядок, як скаже наш виховник. А ти, мамцю, не журись, бо мені тут добре.“

Цілоденний побут в таборі — це постійний рух, мов правдивий вулик бджіл, де все має своє місце, і призначення. Ранішня зоря — це в годину 8-ї рано покинув трубки, вставання, миття, руханка, ранішня молитва, денний наказ із гаслом дня, спільне снідання та прятання кімнат — змагання за прапор чистоти. Вихід групами на гуляння, повернення до табору, обід, пообідній відпочинок.

Увага! БАТЬКИ! Увага!

Вже появилася книжечка для НАЙМЕНШИХ:

ЗАБАВКИ МАРТУСИ

Із пригаданими, двобарвними малюнками
НІНІ МУДРИК-МРИЦ

Ціна тільки — \$1.00

Можна замовити у книгарні „СВОБОДА“.

„СВОБОДА“ — P. O. Box 346 — Jersey City 3, N. J.

бровників „забувався“ говорити по українськи, то йому про це негайно нагадували воярники.

Кожного тижня відбувався табір голова Таборової Команди Г. Цейбрі, який спільно з командою розробляв план, унапрямлював працю та давав поради молодим воярникам. Під час таборових відпусток зустріч командирів з батьками, на якій голова Таборової Команди, командант і голова з'являлися до підвали своїх планів і зустрічі відносно таборів і розбудови оселі. Батьки в своїх виступах подавали ряд цінних думок відносно заторкнених справ.

14 серпня 1965 р. закінчено відпочинково-вишкільні табори на Оселі СУМА. Поїхав 600 юнаків і юначок пройшли через брами цих таборів в цім році. В рідному українському середовищі, вони пізнавали українське духовне надбання, українську культуру та звичаї і засвоювали собі цінний ряд практичних вмістей, як планети країн ризи характеру, такі як: гарт волі, точність, кмітливість і товаришність.

Після перебування дня на сонці і повітрі, серед лісу і запашних цвітів, гір і вод, таборники засилиють здоровим, глибоким сном. Лише вогнища біля бам табору нагадують, що тут стоять друзі — стійкові, та беруть сну таборників-сумівців.

Медична опіка табору була в руках досвідченої медсестри, пані Софії Дефренко, а раз в тиждень відвідував табір лікар із Еленвілу.

Тематика гуртків першого табору була пов'язана із соприкріпчаним створенням СУМА на Україні, 20-ліття відновлення СУМА-у на еміграції, а тематика гуртків другого табору — життя і діяльність ген. хор. Т. Чупринки і дії УПА. Крім цього юнацтво вивчало теренознавство, практичні вправи з сумівського знання та відбуло ряд прогулянок. На закінчення табору відбувалися величаві Сумівські Вогні-Ватри. Тоді приїжджали на Оселю сотні батьків і гостей. Велику, збудовану на вір гучильської дзвіниці ватри, обступили колом таборників, а за ними батьки та гості. Перші частини ватри були присвячені річницям створення СУМА-у і с. п. генералові Чупринці. Друга частина ватри — це побут на Таборі — змальований в сечах, дуетах, піснях і коломиках.

Треба подивлятися воярників і виховників, що протягом трьох тижнів після різних таборових занять, змогли зложити і так цікаво виконати Програму Сумівських Вогнів.

Під час таборовання кожної суботи були сумівські зустрічі „вогників“ з відповідною програмою та забавою для старшого юнацтва. В кожну неділю і свята відбувалися в каплицях Богослуження, що їх відправляли сумівські капелани: для католиків — о. Л. Гузар, для православних — о. І. Ткачук. Існували відбавковий і футбольний дружини. Складено це у вигідній формі, легкій для життя і швидкій вивідом. Воно полегшило тисячам хворих, з яких багато падали вже в розпук, а не ввирішували, чи бути-що їм допоможе. Запаловано в окремих пуделках для продажу по 7.50 дол., але наші читачі можуть дістати за спеціальну ціну, коли пішуть виписку цього оголошення до TRYSTAN CO., Dept. 91, Peekskill, N.Y. 10567. Ви заплатите поштареві тільки 6.50 дол., коли ви принесе Вам послужку. Користайтеся з цієї нагоди щоб дістати цю дієву замітку допомоги, яка насліді до Вас просто з лабораторії. Виповніть нижче наведений купон та негайно вишліть його. Запевнені результати.

Після перебування дня на сонці і повітрі, серед лісу і запашних цвітів, гір і вод, таборники засилиють здоровим, глибоким сном. Лише вогнища біля бам табору нагадують, що тут стоять друзі — стійкові, та беруть сну таборників-сумівців.

Медична опіка табору була в руках досвідченої медсестри, пані Софії Дефренко, а раз в тиждень відвідував табір лікар із Еленвілу.

Тематика гуртків першого табору була пов'язана із соприкріпчаним створенням СУМА на Україні, 20-ліття відновлення СУМА-у на еміграції, а тематика гуртків другого табору — життя і діяльність ген. хор. Т. Чупринки і дії УПА. Крім цього юнацтво вивчало теренознавство, практичні вправи з сумівського знання та відбуло ряд прогулянок. На закінчення табору відбувалися величаві Сумівські Вогні-Ватри. Тоді приїжджали на Оселю сотні батьків і гостей. Велику, збудовану на вір гучильської дзвіниці ватри, обступили колом таборників, а за ними батьки та гості. Перші частини ватри були присвячені річницям створення СУМА-у і с. п. генералові Чупринці. Друга частина ватри — це побут на Таборі — змальований в сечах, дуетах, піснях і коломиках.

Треба подивлятися воярників і виховників, що протягом трьох тижнів після різних таборових занять, змогли зложити і так цікаво виконати Програму Сумівських Вогнів.

Під час таборовання кожної суботи були сумівські зустрічі „вогників“ з відповідною програмою та забавою для старшого юнацтва. В кожну неділю і свята відбувалися в каплицях Богослуження, що їх відправляли сумівські капелани: для католиків — о. Л. Гузар, для православних — о. І. Ткачук. Існували відбавковий і футбольний дружини. Складено це у вигідній формі, легкій для життя і швидкій вивідом. Воно полегшило тисячам хворих, з яких багато падали вже в розпук, а не ввирішували, чи бути-що їм допоможе. Запаловано в окремих пуделках для продажу по 7.50 дол., але наші читачі можуть дістати за спеціальну ціну, коли пішуть виписку цього оголошення до TRYSTAN CO., Dept. 91, Peekskill, N.Y. 10567. Ви заплатите поштареві тільки 6.50 дол., коли ви принесе Вам послужку. Користайтеся з цієї нагоди щоб дістати цю дієву замітку допомоги, яка насліді до Вас просто з лабораторії. Виповніть нижче наведений купон та негайно вишліть його. Запевнені результати.

Після перебування дня на сонці і повітрі, серед лісу і запашних цвітів, гір і вод, таборники засилиють здоровим, глибоким сном. Лише вогнища біля бам табору нагадують, що тут стоять друзі — стійкові, та беруть сну таборників-сумівців.

Медична опіка табору була в руках досвідченої медсестри, пані Софії Дефренко, а раз в тиждень відвідував табір лікар із Еленвілу.

Тематика гуртків першого табору була пов'язана із соприкріпчаним створенням СУМА на Україні, 20-ліття відновлення СУМА-у на еміграції, а тематика гуртків другого табору — життя і діяльність ген. хор. Т. Чупринки і дії УПА. Крім цього юнацтво вивчало теренознавство, практичні вправи з сумівського знання та відбуло ряд прогулянок. На закінчення табору відбувалися величаві Сумівські Вогні-Ватри. Тоді приїжджали на Оселю сотні батьків і гостей. Велику, збудовану на вір гучильської дзвіниці ватри, обступили колом таборників, а за ними батьки та гості. Перші частини ватри були присвячені річницям створення СУМА-у і с. п. генералові Чупринці. Друга частина ватри — це побут на Таборі — змальований в сечах, дуетах, піснях і коломиках.

Треба подивлятися воярників і виховників, що протягом трьох тижнів після різних таборових занять, змогли зложити і так цікаво виконати Програму Сумівських Вогнів.

Під час таборовання кожної суботи були сумівські зустрічі „вогників“ з відповідною програмою та забавою для старшого юнацтва. В кожну неділю і свята відбувалися в каплицях Богослуження, що їх відправляли сумівські капелани: для католиків — о. Л. Гузар, для православних — о. І. Ткачук. Існували відбавковий і футбольний дружини. Складено це у вигідній формі, легкій для життя і швидкій вивідом. Воно полегшило тисячам хворих, з яких багато падали вже в розпук, а не ввирішували, чи бути-що їм допоможе. Запаловано в окремих пуделках для продажу по 7.50 дол., але наші читачі можуть дістати за спеціальну ціну, коли пішуть виписку цього оголошення до TRYSTAN CO., Dept. 91, Peekskill, N.Y. 10567. Ви заплатите поштареві тільки 6.50 дол., коли ви принесе Вам послужку. Користайтеся з цієї нагоди щоб дістати цю дієву замітку допомоги, яка насліді до Вас просто з лабораторії. Виповніть нижче наведений купон та негайно вишліть його. Запевнені результати.

Після перебування дня на сонці і повітрі, серед лісу і запашних цвітів, гір і вод, таборники засилиють здоровим, глибоким сном. Лише вогнища біля бам табору нагадують, що тут стоять друзі — стійкові, та беруть сну таборників-сумівців.

Медична опіка табору була в руках досвідченої медсестри, пані Софії Дефренко, а раз в тиждень відвідував табір лікар із Еленвілу.

Тематика гуртків першого табору була пов'язана із соприкріпчаним створенням СУМА на Україні, 20-ліття відновлення СУМА-у на еміграції, а тематика гуртків другого табору — життя і діяльність ген. хор. Т. Чупринки і дії УПА. Крім цього юнацтво вивчало теренознавство, практичні вправи з сумівського знання та відбуло ряд прогулянок. На закінчення табору відбувалися величаві Сумівські Вогні-Ватри. Тоді приїжджали на Оселю сотні батьків і гостей. Велику, збудовану на вір гучильської дзвіниці ватри, обступили колом таборників, а за ними батьки та гості. Перші частини ватри були присвячені річницям створення СУМА-у і с. п. генералові Чупринці. Друга частина ватри — це побут на Таборі — змальований в сечах, дуетах, піснях і коломиках.

Треба подивлятися воярників і виховників, що протягом трьох тижнів після різних таборових занять, змогли зложити і так цікаво виконати Програму Сумівських Вогнів.

Під час таборовання кожної суботи були сумівські зустрічі „вогників“ з відповідною програмою та забавою для старшого юнацтва. В кожну неділю і свята відбувалися в каплицях Богослуження, що їх відправляли сумівські капелани: для католиків — о. Л. Гузар, для православних — о. І. Ткачук. Існували відбавковий і футбольний дружини. Складено це у вигідній формі, легкій для життя і швидкій вивідом. Воно полегшило тисячам хворих, з яких багато падали вже в розпук, а не ввирішували, чи бути-що їм допоможе. Запаловано в окремих пуделках для продажу по 7.50 дол., але наші читачі можуть дістати за спеціальну ціну, коли пішуть виписку цього оголошення до TRYSTAN CO., Dept. 91, Peekskill, N.Y. 10567. Ви заплатите поштареві тільки 6.50 дол., коли ви принесе Вам послужку. Користайтеся з цієї нагоди щоб дістати цю дієву замітку допомоги, яка насліді до Вас просто з лабораторії. Виповніть нижче наведений купон та негайно вишліть його. Запевнені результати.

Після перебування дня на сонці і повітрі, серед лісу і запашних цвітів, гір і вод, таборники засилиють здоровим, глибоким сном. Лише вогнища біля бам табору нагадують, що тут стоять друзі — стійкові, та беруть сну таборників-сумівців.

Медична опіка табору була в руках досвідченої медсестри, пані Софії Дефренко, а раз в тиждень відвідував табір лікар із Еленвілу.

Тематика гуртків першого табору була пов'язана із соприкріпчаним створенням СУМА на Україні, 20-ліття відновлення СУМА-у на еміграції, а тематика гуртків другого табору — життя і діяльність ген. хор. Т. Чупринки і дії УПА. Крім цього юнацтво вивчало теренознавство, практичні вправи з сумівського знання та відбуло ряд прогулянок. На закінчення табору відбувалися величаві Сумівські Вогні-Ватри. Тоді приїжджали на Оселю сотні батьків і гостей. Велику, збудовану на вір гучильської дзвіниці ватри, обступили колом таборників, а за ними батьки та гості. Перші частини ватри були присвячені річницям створення СУМА-у і с. п. генералові Чупринці. Друга частина ватри — це побут на Таборі — змальований в сечах, дуетах, піснях і коломиках.

Треба подивлятися воярників і виховників, що протягом трьох тижнів після різних таборових занять, змогли зложити і так цікаво виконати Програму Сумівських Вогнів.

Під час таборовання кожної суботи були сумівські зустрічі „вогників“ з відповідною програмою та забавою для старшого юнацтва. В кожну неділю і свята відбувалися в каплицях Богослуження, що їх відправляли сумівські капелани: для католиків — о. Л. Гузар, для православних — о. І. Ткачук. Існували відбавковий і футбольний дружини. Складено це у вигідній формі, легкій для життя і швидкій вивідом. Воно полегшило тисячам хворих, з яких багато падали вже в розпук, а не ввирішували, чи бути-що їм допоможе. Запаловано в окремих пуделках для продажу по 7.50 дол., але наші читачі можуть дістати за спеціальну ціну, коли пішуть виписку цього оголошення до TRYSTAN CO., Dept. 91, Peekskill, N.Y. 10567. Ви заплатите поштареві тільки 6.50 дол., коли ви принесе Вам послужку. Користайтеся з цієї нагоди щоб дістати цю дієву замітку допомоги, яка насліді до Вас просто з лабораторії. Виповніть нижче наведений купон та негайно вишліть його. Запевнені результати.

Після перебування дня на сонці і повітрі, серед лісу і запашних цвітів, гір і вод, таборники засилиють здоровим, глибоким сном. Лише вогнища біля бам табору нагадують, що тут стоять друзі — стійкові, та беруть сну таборників-сумівців.

Медична опіка табору була в руках досвідченої медсестри, пані Софії Дефренко, а раз в тиждень відвідував табір лікар із Еленвілу.

Праця
HELP WANTED FEMALE

ПОШУКУЄТЬСЯ САМІТНУ ЖІНКУ в середньому віці для провадження домашнього господарства в українській родині (двоє дітей у шкільному віці), замешкалій на передмісті Вашингтону, Д. К. Мешкатиме при родині, особна кімната, платія за домовою. Голоситися до: Dr. Michael Boretsky 3006 Pine Spring Road Falls Church, Virginia

ПОШУКУЄТЬСЯ ЖІНКИ або ДІВЧИНКИ да праці коло дитини. Добрі умовини і платня. Телефонувати в Нью Йорку YU 2-7025

HELP WANTED MALE

МАШИНИСТИ 1-го і 2-го класу Праця в гарній модерній майстерні в Нью Джерсі. Багато користей — хочемо тільки людей, зацікавлених у майбутньому. Злоупотребляти особисто BOTO AMERICAN CORP. 560 Winters Avenue Paramus, N. J.

Floral Park, L.I. TOOL & DIE MAKERS "Form Grinders" — Progressive Dies. Good working conditions. Good salary. W & H MACHINE & TOOL CO., INC. 7 Mayflower Pl. Floral Park, L.I., N.Y. 516 GE 7-1666 212 FI 3-8060

ОПОРТУНІТА БУЛЛАРД & HORIZONTAL BORING MILL OPERATORS (Full or part time). Must be able to set-up. Hospitalization and overtime. WOERNER MACHINE & TOOL CO. 501 Stelton Rd. New Market, N. J.

TOOL AND DIE MAKERS First class. Needed for sheet metal plant. Up to \$3.80 per hour plus overtime. HILLSIDE METAL PRODUCTS, INC. 300 Passale Street Newark, N.J. 201 485-5310

TOOL MAKERS AND MACHINISTS ASSEMBLERS 1-шо класу. 45 год. тижнево з можливістю додаткового овертайму. Досконала початкова платня. Всі бенефіти. FEDERAL TOOL & ENGINEERING CO. 1834 Pompton Ave. (Rt. 23) Cedar Grove, N.J.

BROWNE and SHARPE SETUP MEN FOR 28-006, 06 ALSO OPERATORS W & S NO. 3 TURRET LATHE — BROWN and SHARPE HAND SCREW SETUP MAN TOLLMAN FOR SMALL TOOLS AND JIGS

Benefits — Vacations — Holidays — Hospital — Insurance and Paid Life Insurance. LASCALA INDUSTRY 68 South Essex Avenue Newark, N.J. OR 6-6677

TURRET LATHE OPT. Second Shift Exp'd in setup & operation of Gisholt & Warner Swazey Turret Lathes. Liberal benefits include life, hospital, surgical insurance. Apply personnel dept., 9 to 11 a.m. Monday through Friday. H. K. PORTER COMPANY, INC. 109 Aldene Rd., Roselle, N.J. An Equal Opportunity Employer

Turret & Engine Lathe Operators 4 P.M. TO MIDNIGHT GOOD WAGES — LIBERAL HOSPITALIZATION PAID HOLIDAYS & VACATIONS SALARY SAVINGS PLAN CONGENIAL SURROUNDINGS APPLY John Royle & Sons 10 ESSEX STREET PATERSON, N.J. An Equal Opportunity Employer

ТАРЗАН, ч. 5 494. Зустріч із Тарзаном.

Чужинці увійшли до джунглі — його панування, і він поспішив це прослідити.

І швидко він виявив втомлену групу, яка влаштувалася табір — експедицію Волеса і Мореллі!

Тарзан зараз зіскочив униз, щоб стати напрооти людей... Які негайно пошепки дякували, що Маріо заупинив бороду!

Чужинці увійшли до джунглі — його панування, і він поспішив це прослідити.

І швидко він виявив втомлену групу, яка влаштувалася табір — експедицію Волеса і Мореллі!

Тарзан зараз зіскочив униз, щоб стати напрооти людей... Які негайно пошепки дякували, що Маріо заупинив бороду!

Чужинці увійшли до джунглі — його панування, і він поспішив це прослідити.

І швидко він виявив втомлену групу, яка влаштувалася табір — експедицію Волеса і Мореллі!

Тарзан зараз зіскочив униз, щоб стати напрооти людей... Які негайно пошепки дякували, що Маріо заупинив бороду!

Чужинці увійшли до джунглі — його панування, і він поспішив це прослідити.

І швидко він виявив втомлену групу, яка влаштувалася табір — експедицію Волеса і Мореллі!

Тарзан зараз зіскочив униз, щоб стати напрооти людей... Які негайно пошепки дякували, що Маріо заупинив бороду!

Чужинці увійшли до джунглі — його панування, і він поспішив це прослідити.

І швидко він виявив втомлену групу, яка влаштувалася табір — експедицію Волеса і Мореллі!

Тарзан зараз зіскочив униз, щоб стати напрооти людей... Які негайно пошепки дякували, що Маріо заупинив бороду!

Чужинці увійшли до джунглі — його панування, і він поспішив це прослідити.

І швидко він виявив втомлену групу, яка влаштувалася табір — експедицію Волеса і Мореллі!